

Nr 160.

Godkänd av första kammaren den 19 maj 1922.

Godkänd av andra kammaren den 19 maj 1922.

Riksdagens skrivelse till Konungen, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående pensionsförbättring för vissa beställningshavare vid armén och marinen.

(Bankoutskottets utlåtande nr 43.)

Till Konungen.

I en till riksdagen den 10 mars 1922 avlåten proposition nr 170 har Eders Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över försvarsärenden för samma dag, föreslagit riksdagen medgiva,

dels att f. d. beställningshavare vid armén eller marinen, vilken är i åtnjutande av pension och fyllnadspension genom arméns eller flottans pensionskassa och som — på grund av att han erhållit fullmakt, konstitutorial eller förordnande efter den 6 maj 1910 och den s. k. respittiden till följd därav för honom bortfallit — gått miste om eller lidit minskning i den viss personal vid armén och marinen tillkommande pensionsförbättring samt därigenom kommit i åtnjutande av mindre sammanlagd pensionsförmån än den, som skulle hava tillkommit honom, om han kvarstått i den beställning, han nyssnämnda dag innehade, må, utöver honom redan tilldelade pensionsförmåner, i pensionsförbättring från och med den 1 januari 1922 åtnjuta hälften av skillnaden mellan den sammanlagda pensionsförmån, han hittills ägt uppbära, och vad i sådant avseende skulle hava tillkommit honom, därest han till gällande respittids utgång kvarstått och pensionerats i sin förenämnda, tidigare innehavda beställning; med iakttagande att nu ifrågavarande pensionsförbättring utbetalas och frånträdes i samma ordning, som gäller i fråga om fyllnadspension,

dels ock att vad till bestridande av denna pensionsförbättring erfordras må utgå av de till pensionsförbättring för viss personal vid armén respektive marinen anvisade förslagsanslag.

Även riksdagen finner det vara med billighet överensstämmande, att pensionsförbättring beredes sådana förutvarande beställningshavare vid armén och marinen, vilka på grund av befordran efter den 6 maj 1910 gått miste om rätten till s. k. respittid och därigenom erhållit lägre sammanlagda pensionsbelopp än om de kvarstått i sina förutvarande beställningar och på grund därav med utnyttjande av rätten till respittid kunnat komma i en förmånligare ställning uti pensionsavseende.

Beträffande pensionsförbättringens storlek har riksdagen på de av departementschefen anförda skäl funnit sig böra biträda Eders Kungl. Maj:ts förslag.

Riksdagen, som icke heller i övrigt haft något att erinra mot Eders Kungl. Maj:ts förslag, har alltså bifallit ifrågavarande proposition.

Stockholm den 19 maj 1922.

Med undersätlig vördnad.
